

[Knud Kristensen.]

ramme det, som Kommunerne vil komme til at yde i Understøttelse, hvis ikke Arbejde skaffes.

Hvad det ærede Medlem Hr. Gregersens Udtalelse om Løntrykkeri angaar, kan jeg ikke anerkende, at der her sker Løntrykkeri. Her er ikke Tale om normalt Arbejde, slet ikke, her er Tale om noget i Stedet for Understøttelse, og vi ønsker ikke hermed at influere, hverken i opadgaaende eller i nedadgaaende Retning, paa den almindelige Løn, og vi tror heller ikke, den vil blive paavirket. Her er Tale om dem, der gaar fra Understøttelse til Arbejde, og vil det ærede Medlem paastaa, at det, at man ikke giver lige saa meget i Understøttelse, som de vedkommende faar i Arbejdsløn, ogsaa er en Løntrykkeribestemmelse? Det, vi har foreslaaet, er en rent fornuftig Bestemmelse, foreslaaet af Hensyn til at faa Folk til at søge over til privat Arbejde. Derfor har vi foreslaaet denne Bestemmelse og ikke for noget som helst andet.

Jeg skal endnu en Gang anbefale de af Venstremindretallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at man i Sommer havde set med en vis Optimisme paa Arbejdsløsheden, og dette var vel nok nærmest tænkt som en Undskyldning for, at man inden for Socialministeriet ikke havde udarbejdet dette Lovforslag noget bedre. Det trænger ogsaa til en Undskyldning, for saa vidt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Rager. Naar vi ved første Behandling stillede os noget velvilligt over for — og endnu ser med Velvilje paa —, at der gennemføres fornuftige Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, var det bl. a., fordi Socialministeren stillede en Forhandling i Udsigt netop angaaende Lønspørgsmaalet. Derfor saa vi paa Sagen med en vis Forhaabningsfuldhed.

Der siges, at vi har klaget over, at vi ikke har haft Tid nok. Det har vi efter vor Formening heller ikke haft. Vi har saamænd haft Tid nok til at faa et daarligt Resultat ud af Udvalgsforhandlingerne, men vi har ikke haft Tid nok til at faa et virkelig godt Resultat. Det, jeg mener, der skulde være kommet ud deraf, var en vis Parallelføring af disse 4 Lovforslag, saaledes at Behandlingen gik nogenlunde samtidig. Det er det, der har medført, at vi har maattet mene, at Arbejdet burde være trukket noget længere ud. Men hertil kommer, at

der heller ikke har været Tid til at skaffe de Oplysninger, som vi vilde have; vi vilde gerne have haft grundige Oplysninger ikke alene fra Ministerierne, men ogsaa fra Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Rager kom, som det ikke er usædvanligt inden for Regeringspartierne, tilbage til at tale om Vælgerens Ønsker. Efter min Mening har nu Vælgerne ikke haft saadan specificerede Ønsker, saa derfor kan man vel ikke hver Gang komme tilbage til dem. De har maaske haft den Mening, at hvad Fatter gør, er altid det rigtige, men mig bekendt hører det ærede Medlem Hr. Rager ikke til det Parti, hvor Fatter staar i Spidsen. Der siges, at Arbejderne skal arbejde efter denne Lov — og det kan godt være, den tidligere Minister har sagt saadan, men det kan jeg jo ikke erindre, jeg sad ikke i Tinget dengang —, men der er nu langt fra at sige skal til at kunne gennemføre det, og det er maaske en af Aarsagerne til, at den tidligere Socialminister nu er gaaet over til at være Justitsminister.

Den højtærede Socialminister udtalte, at han havde haabet, der var kommet et godt Resultat ud af det, og at vi ikke skulde have talt om disse 15 pCt. Vi havde haabet, at den højtærede Socialministers Løfte om en Forhandling paa dette Punkt var gaaet stærkere i Opfyldelse, men Haabet er jo ikke altid Resultatet. Derimod er jeg ganske enig med den højtærede Socialminister i, at de Arbejder, der tænkes udført gennem dette Lovforslag, ikke skal være af en saadan Karakter, at de er mere tiltrækkende end normalt Arbejde. Derfor maa man ogsaa passe paa, at de ikke bliver for tiltrækkende.

Men dernæst har vi krævet flere Oplysninger. Heroverfor har den højtærede Minister sagt, at vi har faaet Oplysninger. Ja, det har vi, men det var de gamle Oplysninger; som vi havde i Forvejen; der var i Virkeligheden ikke noget nyt i de nye Oplysninger, der var nemlig ingen; de er jo alle sammen fra Marts Maaned 1935. Vi havde haabet at faa fyldigere Oplysninger, at faa saadanne Oplysninger, at vi kunde tænke os at gaa med til denne Bevilling, der løber op til 60 Mill. Kr. Det er dog ikke Spøg at gaa med til noget saadant, og jeg synes, at de store Summer, der her er Tale om, maa medføre, at man gennemarbejder et saadant Lovforslag saa stærkt som vel muligt.

Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg vilde ønske at komme frem med